

**A törvény a jogszerző 1993. március 1. előtt bekövetkezett halálához köti az özvegyi nyugdíj feléledését [1997. évi LXXXI. tv. -Tny.- 53. § ]**

**Tényállás**

- [1] Az alperes a 2016. március 18. napján kelt határozatával a felperes P. I. I. jogán özvegyi nyugdíj feléledése iránti igényét elutasította.
- [2] Az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központ a 2016. április 14. napján kelt határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. A társadalombiztosítási szervek határozataikat a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 53. § (1) bekezdése, a 47. § (2) bekezdése, valamint 7. § (1) bekezdése rendelkezéseire alapították. A társadalombiztosítási szervek határozataikban rögzítették, hogy a felperes 2005. június 30-ig özvegyi nyugdíjra volt jogosult az 1999. február 27. napján elhunyt P. I. I. házastársa jogán. A felperes 2016. február 18. napján özvegyi nyugdíj feléledése iránt terjesztett elő igényt a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltése címén. Az özvegyi nyugdíj feléledése során az özvegyre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt a jogszerző halálakor hatályos jogszabályok alapján kell megállapítani, ami azt jelenti, hogy P. I. I. 1999. február 27-én bekövetkezett halálakor a felperesre irányadó öregségi nyugdíjkorhatár a 62. életév volt. Az özvegyi nyugdíjra jogosító feltétel az özvegyi nyugdíj 2005. június 30-ai megszűnését követő 10 éven belül nem következett be, ezért a felperes özvegyi nyugdíj jogosultsága nem éledt fel. A 15 év feléledési idő jelen eljárásban nem volt alkalmazható, mivel az csak azon igénylőkre vonatkozott, akiknek házastársa 1993. március 1. előtt hunyt el.

**A felperes keresete és az alperes ellenkérelme**

- [3] A felperes kereseti kérelmében kérte a társadalombiztosítási szervek határozatainak megváltoztatását azzal, hogy 2008. január 1-től akkor is jogosult az özvegyi nyugdíjra, ha a megállapításhoz, illetve a feléledéshez szükséges valamely feltétel 1993. március 1-je és 2007. december 31-e között a házastárs halálától, illetve az özvegyi nyugdíj megszűnésétől számított 10 éven túl, de 15 éven belül bekövetkezett, már pedig ő 2005. június 30-ig kapta az özvegyi nyugdíjat, 2016. április 6-án betöltötte a nyugdíjkorhatárt, tehát 15 éven belül a feléledésre jogosító feltételek bekövetkeztek.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte határozataiban foglalt jogi és ténybeli indokait fenntartva jogszabálysértés hiányában.

## **Az elsőfokú ítélet**

- [5] A közigazgatási és munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította. A bíróság ítéletében idézte a Tny. 53. § (1) bekezdés b) pontja, és a 47. § (2) bekezdése rendelkezéseit. A bíróság megállapította, hogy a felperes jogszerző házastársa 1993. február 28. után (1999. február 27-én) halálozott el, a felperes a reá irányadó nyugdíjkorhatárt 2016. április 6-án töltötte be, az alperes az özvegyi nyugdíjat 2005. július 1-jéig folyósította a felperes számára. 2005. július 1. és 2016. április 6. között több mint 10 év telt el, ezért az alperes határozatai a Tny. rendelkezéseinek megfelelnek. A bíróság hivatkozott arra is, hogy a 15 éves feléledési határidő a Tny. 53. § (1) bekezdés a) pontja értelmében csak azokra vonatkozik, akiknek a jogszerző házastársa 1993. március 1. előtt hunyt el.
- [6] A bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes téves tájékoztatásra való hivatkozása nem tárgya jelen pernek, ezért arra bizonyítási eljárást sem lehet lefolytatni (Pp. 330. § (2) bekezdés).

## **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben részletezte az első- és a másodfokú határozatokat, a kereseti kérelmet, az alperes ellenkérelmét, továbbá a jogerős ítélet megállapításait. A felperes fenntartotta érvelését, mely szerint „rá nézve a 15 éves feléledési határidő alkalmazandó, a Tny. 53. § (1) bekezdés a) pontja értelmében ez a feléledési idő csak azon igénylőkre vonatkozik, akiknek a jogszerző házastársa 1993. március 1-je előtt hunyt el”. A felperes álláspontja szerint az eljáró bíróság nem tárta fel kellő mértékben a tényállást, így a döntés megalapozatlan. A bíróság ítéletében több olyan tényezőt is figyelmen kívül hagyott (jogszabályváltozások), amelyek felperes esetében megalapozták volna az igényérvényesítést. A jogerős „végzés” sérti a Pp. 49. § (1) és a Pp. 50. § (1) bekezdése rendelkezéseit.
- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte annak megalapozottságára hivatkozva. Az alperes érvelése szerint a felperes kérelme elbírálására a Tny. 53. § (1) bekezdés b) pontja volt alkalmazható. A felperes özvegyi nyugdíja 2005. július 1-jei hatállyal szűnt meg, így az özvegyi nyugdíjra jogosító feltételek valamelyikének 2015. június 30-ig kellett volna bekövetkeznie az özvegyi nyugdíja feléledéséhez, amely esetében nem teljesült, ezért az özvegyi nyugdíjra jogosultsága nem éled fel.
- [9] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a tájékoztatóban megjelöltek „nem jogforrások”, ezért a társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálata során arra alappal a felperes nem hivatkozhat.

## **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [10] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.
- [11] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet kizárólag a Pp. 272. § (2) bekezdése által meghatározott a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.
- [12] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a Pp. 49. § (1) bekezdése és Pp. 50. § (1) bekezdésébe ütközését állította.
- [13] A felperes által megjelölt jogszabályhelyeknek a jogvita elbírálása szempontjából teljesen irrelevánsak, az özvegyi nyugdíj feléledésével, illetve a felülvizsgálni kért társadalombiztosítási határozatokkal semmiféle összefüggésben nem állnak.
- [14] Az 1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pontja rögzíti: „a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Pp. 272. § (2) bekezdés). Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi. Az 5. pont értelmében a felülvizsgálati kérelem hivatalból történő elutasításának van helye, ha a fél nem jelöli meg, hogy a jogerős határozatot milyen keretben (egészében vagy mely részében) támadja, valamint, hogy milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. Nem tekinthető a Kúria által hozandó határozat tartalmára vonatkozó kérelemnek, ha az a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és „a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalára” irányul, feltéve, hogy a kérelem vele tartalma szerinti elbírálás elve (Pp. 3. § (2) bekezdés) alapján sem állapítható meg, hogy a fél a jogerős határozat helyett milyen tartalmú döntés meghozatalát kívánja.
- [15] A Pp. 272. § (2) bekezdéséből következik, hogy a felülvizsgálati kérelem nem nélkülözheti a megsértett jogszabályhelyeknek pontos és konkrét megjelölését és annak kifejtését, hogy a fél milyen okból tartja a jogerős határozatot jogszabálysértőnek és milyen keretben támadja azt, hogy a fél a jogerős határozat melyik részét vagy mely rendelkezését sérelmezi és helyette milyen döntés meghozatalát kívánja (Pp. 3. § (2) bekezdés).
- [16] A fenti rendelkezésekből következően a rendkívüli jogorvoslati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. A felperes felülvizsgálati

kérelme tartalmában a jogerős ítélet megváltoztatása és a keresetének helyt adó döntés, azaz annak megállapítására irányult, hogy a jogszabályi (Tny. 53. § (1) bekezdés b) pont) feltételeknek megfelelt, ezért az özvegyi nyugdíja feléledt.

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 49. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése megsértését állította, ugyanakkor jogszabály megjelölése nélkül szöveges formában a tényállás feltáratlanságát, illetőleg a téves jogszabály alkalmazást állította. A felperes jogszabály megjelölése, illetőleg a jogszabálysértés körülírása nem fedik egymást, amely olyan fogyatékoság, ami a felülvizsgálati kérelem elutasítását kell hogy eredményezze.
- [18] A felperes felülvizsgálati kérelme tartamában a Pp. 206. § (1) bekezdésének a tényállás feltáratlanságának megállapítására irányul, e körben azonban semmiféle tényelőadást nem tett, ugyanakkor az általa megsértettként megjelölt jogszabályhelyek az eljárásban semmilyen módon nem kaptak szerepet.
- [19] A felperes állította, hogy esetében a Tny. 53. § (1) bekezdés a) pontja lenne alkalmazható, vagyis a 15 éves feléledési határidő, azonban felülvizsgálati kérelmében ő maga is akként nyilatkozott „(hogy ez a feléledési idő csak azon igénylőkre vonatkozik, akiknek a jogszerző házastársa 1993. március 1-je előtt hunyt el)”.
- [20] Peradat és a felek által sem volt vitatott, hogy a felperes az 1999. február 27-én elhunyt házastársa P. I. I. jogán terjesztette elő 2016. február 18-án az özvegyi nyugdíj feléledése iránti igényét. A felperes 2005. június 30-ig jogosult volt özvegyi nyugdíjra, a 62. életévét a jogszerző halálakor hatályos jogszabály alapján (Tny. 47. § (2) bekezdés, Tny. 53. § (1) bekezdés 2. mondat, Tny. 7. § (1) bekezdés) 2015. április 6-án töltötte be, azaz a korábbi özvegyi nyugdíj megszűnésétől számított 10 éven belül a felperesre irányadó nyugdíjkorhatár, mint jogosító feltétel nem következett be. A P. I. I. 1999. február 27-én hunyt el, így a Tny. 53. § (1) bekezdés a) pontja, amely a jogszerző házastárs 1993. március 1-je előtti elhunytát követeli meg, a felperesre nézve, mint feléledésre jogosító feltétel szóba sem jöhet.
- [21] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta. (Kúria, Mfv.III.10.058/2017.)